

Ἡ ἀρχή μου εἶναι, νὰ μὴ ἔχω κἀμιάν ἀρχήν.

ΔΙΑΡΚΕΣ

Ο ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΕΡΒΕΡΗΣ

εἶνε ὁ μόνος συντάχτης τοῦ ΠΑΠΑΝΘΡΩΠΟΥ καὶ σ' αὐτὸν πρέπει νὰ στέλνονται οὔλα τὰ γράμματα τῶν ἐπιστολῶν.

Γιὰ τὸ παρὸν ὁ ΠΑΠΑΝΘΡΩΠΟΣ βγαίνει τρὶς φοραῖς τὴν ἐβδομάς καὶ τυπώνεται σὲ 8—9 γιλιάρδες φύλλα γιὰ κάθε φύλλο ἢ συνδρομὴ του εἶνε γιὰ τὴν Ἑλλάς δραχ. 10 τὸ χρόνο, καὶ γιὰ τὰ ἔξω τῆς Ἑλλάς 12. Κάνενας δὲν εἶνε δεχτὸς γιὰ συνδρομητῆς, ἂν δὲν στείλῃ πρῶτα τὸν παρῶ. Ὅσα ἀποβλέπουν σὲ γυναῖκες, ὅσα εἶνε ἀτομικὰ καθὼς καὶ διατριβαῖς δὲν εἶνε δεχταῖς. Γιὰ κάθε γνωστοποίησι πληρώνεται ἡ ἀράδα πενήντα λεπτά, τὴ κάθε φορά.

Παλιτί.

Μιά παροιμία τῶν προπατόρων μας ἀρχαίων, λέει, ὅτι ὁ Λαὸς συμφορῶνεται μὲ τὸ ἦθος τῶν ἀρχόντων, κάνει δηλαδή, ὅ,τι κάνουν κείνοι πού τὸν διοικοῦν.

Τὴν Ἑλλάς δὲ τὴν διοικᾷ ὁ βασιλέας μας, καὶ αὐτὸς εἶναι ὁ ἀνώτατος ἀρχων, ἐκεῖνο δὲ τὸ γνωμικὸ πού εἶπε ἓνας μεγάλος πολιτικὸς τῆς Εὐρώπης, ὁ Μακιαβελίης θαρρῶ, ὅτι ὁ βασιλέας βασιλεύει μόνον καὶ δὲν διοικᾷ, ἐφάνηκε μιὰ μεγάλη κουταμάρα, γιὰτὶ ἔσα ἔσα, ὁ βασιλέας δὲν πρέπει μόνον νὰ βασιλεύῃ ἀλλὰ καὶ νὰ διοικᾷ, διότι τότε, ἂν πρόκειται νὰ ἔχῃ ἓνας Λαὸς βασιλέα μόνον γιὰ τὸν τύπο, ντύνει κ' ἓνα κούτσουρο μὲ βασιλικὴ χλαμίδα καὶ στίνει ἀπάνω στὸ θρόνον καὶ τὸ προσκυνᾷ ὡς βασιλέα, αὐτὸ δὲ τὸ ὄνοτα βασιλεὺς θὰ πῆ στὴ θεία γλῶσσα τῶν προπατόρων ἐλλήνων βᾶσις τοῦ Λαοῦ, δηλαδή θεμέλιο τοῦ Λαοῦ ἡγουν τῆς ἓνα θεμέλιο ἀπάνω στὸ ὅποιο στηρίζεται ὅλος ὁ Λαὸς, γι' αὐτὸ καὶ ὁ ἐλάχιστος ὡς πολίτης, ὅταν φτάσῃ στὴν ἔσχατη ἀπελπισία λέει :

Θὰ παρουσιασθῶ στὸ βασιλέα, νάβρω τὸ δικαίό μου.

Παρουσιάζομε λοιπὸν, Βασιλέα Γεώργιε, ἐνώπιόν σου, ὡς τελευταῖος πολίτης καὶ σοῦ λέω, μὲ τὴν ἀδειά σου.

«Βασιλέα !

«Κάθε Βασιλέας πρέπει νὰ συμμορφώνεται μὲ τῆς συνήθειας τοῦ Λαοῦ του.

«Ὁ Ὑθων ἐνόησε πολὺ καλὰ αὐτὴ τὴ μεγάλη φιλοσοφία καὶ φέρεσαι ἄμα ἦρθε φουστανέλαις, καὶ ἡ Ἀμαλία Γιανιώτικα καὶ παπάζι, γιὰτὶ αὐτὴ ἡ φουστανέλα κι' αὐτὸ τὸ παπάζι ἐλευθέρωσε αὐτὸν τὸν τόπο πού βασιλεύεις.

«Σὲ ὅμως, Βασιλέα, Σὲ γέλασαν οἱ αὐλικοὶ σου καὶ ἔκαναν τὸ ἐνάντιο, ἐδιώξαν δηλαδή τὴν ἐλληνικὴ φουστανέλα ἀπὸ τὸ ἐθνικὸ μας παλάτι, καὶ παράγγειλαν στολαῖς φράγκικες στὴ Δανία, γιὰ νὰ ντύσουν τοὺς σταυλίτας καὶ ὅσους ἄλλους ἔχεις στὸ παλάτι μὲ φουστανέλαις.

«Οἱ ἀρχαῖοι προπατόρες μας Ἕλληνες φοροῦσαν μιὰ πουκα-

μίσια, φουστανέλα δηλαδή ἀπλοϊκὴ, καὶ ὁ αὐτοκράτορας Μαξιμιλιανὸς ὅταν ἦρθε νέος στὴ Ἑλλάς, καὶ εἶδε τὸν στρατὸ μας ντυμένον φράγκικα, εἶπε πτόν Ὑθωνα, ὅτι εἶναι ἀμαρτία νὰ μὴ ἦναι ὅλος ὁ ἐλληνικὸς στρατὸς ντυμένος τῇ

γραφικῇ ἐλληνικῇ στολῇ.

«Ἀκόμα, χτὲς, βασιλέα, ὁ Παπαγιάννης ἀπὸ τὴ Λόντρα παράγγειλε γιὰ ἓνα ἄγγλο τριῶν χιλιάδων δραχμῶν φουστανέλα ἐδῶ, καὶ ἐδῶ στὴν προτεύουσα τοῦ βασιλείου σου, νὰ περιφρονᾷτε ἡ φουστανέλλα ἀπὸ τοὺς αὐλικούς ;

«Αὐτὸ εἶνε παράπονον τοῦ Λαοῦ σου, καὶ σοῦ τὸ λέγω γιὰ νὰ μὴν ἔχῃ ἔπειτα καὶ ἡ Μεγαλειότης σου, παράπονον, ὅτι δὲν σοῦ τόπα.

«Ὅταν ἦρθε

ὁ ἡγεμόνος τῆς Βουργαρίας, στοῦ παλατιοῦ τῆς σκάλαις εἶχαν παρτάξει τοὺς ὑπαξιωματικούς, τῶν Εὐζώνων, τοὺς φουστανελάδες.

Τὴν ἄλλη μέρα ἓνας ὑπαπιστής τοῦ παλατιοῦ τοὺς προσκάλεσε καὶ τοὺς εἶπε ὅτι ἔχει νὰ τοὺς δώσῃ ἓνα δῶρο τοῦ ἡγεμόνου καὶ τοὺς μοίρασε ἀπὸ

«Ἐνα τάλλαρο.

Κύριε ἡγεμόνε τῆς Βουργαρίας, μήπως πῆρες τὸν ἐλληνικὸν στρατὸ γιὰ ζητιάνους καὶ θέλησες νὰ τὸν ἐξοικονομήσῃς ;

«Ἄν ἔχῃς πολλὰ τάλλαρα μοιράσεται στὸ βουργαρίκ σου στρατὸ καὶ μάθε ἂν ἦσαι ἡγεμόνος νὰ φέρεσαι ἡγεμονικὰ σὲ ὅλους σου τῆς πράξες.

«Ἐχομε πλούτη πού μποροῦμα νὰ θρέψομε ὅλη τὴ Βουργαρία σου, καὶ ἓνα μόνον χρυσογάδρὸς μας ἂν πετάξωμε μέσα στὴν ἡγεμονία σου μπορεῖ νὰ τὴν ἀγοράσῃ ὅλη καὶ σὲν μαζὺ. Κατάλαβες ;

Λίγα μὲ περίληψι

Ὁ ἅγιος Πλαταμῶνος,

φαίνεται νὰ ἦναι πάρα πολὺ γυναικομαθημένος, καὶ ἴσως ὁ

Φωνάζομε πῶς οἱ βούργαροι θέλουν νὰ μᾶς πέρουν καὶ τὴν Ἀθήνα, καὶ ἂν τοῦτο γίνῃ κάμμιά φορὰ, θὰ τὸ χρωστοῦμε στὰ δασκαλικὰ κεφάλια.

Νὰ ὀρίστε ὑπαρχε ἓνα ψωροδιδασκαλεῖο στὴ Θεσσαλονίκη ποῦ εὐγαῖνον κάμπουσι δάσκαλοι καὶ φώτιζαν τὴ Μακεδωνία καὶ αὐτὸ τὸκλεισε ὁ πρὸς διάδοσιν τῶν ἑλληνικῶν γραμμάτων σύλλογος, ὁ ὁποῖος ὄχι πρὸς διαδοσὶ τῶν γραμμάτων ἀλλὰ πρὸς ἐμπόδισι εἶναι.

Ἔχετε λογιώτατι, μαζωμένα τόσα χρήματα χιλιάδες καὶ χάθηκε νὰ στείλετε ἓνα δάσκαλο στὰ χωριά ποῦ εἶαι ἀπὸ κάτω ἀπὸ τὸ Παγγαῖον ποῦ κοντεύουν νὰ ἀποβουλγαρωθῶν ὅλα τὰ ἑλληνόπουλα;

Τί τῆς φυλάτε τῆς χιλιάδες γιὰ νὰ κάνετε τράπεζα; Κάνετε μωρὲ ἓνα καλὸ νὰ συχωρευθῶν, τὰ πεθαμμένα σας, κάνετε καὶ μᾶς φάγαν οἱ βούργαροι.

Ὁ ὑπουργὸς τῶν στρατιωτικῶν πᾶσι νὰ πάρῃ τὴ Μπόλι.

Μόδα ἀ.λ.α γιὰ τὴ Τρικούπη

Βρὲ Φουντούλη

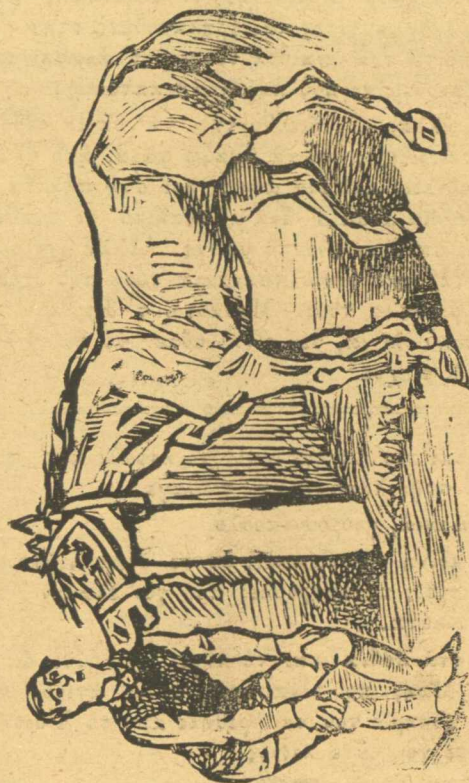
ἄστυονικὲ γιὰ τὸ Περαιὰ κουτσουρσεϊδῆ νὰ κατασχέτης τὰ Διγινίτικα κανάτιαλέγοντας ὅτι βρωμοῦν καὶ φέρνουν χολέρα ξέρεις, τὴ μύτη σου νὰ πᾶς νὰ τὴ χῶσης σὲ κἀνένα ὑπόγειο τῆς ἀποθήκης τοῦ Μηταράκη πρὸξενου τοῦ Βελγίου, ποῦ ὑπάρχουν 50 χιλ. ὀκάδες κόκκαλα καὶ βρωμολογᾷ ὅλη ἡ συνοικία δὲν ξέρεις; Τὰ μούτρα σου νὰ πᾶς τὰ χῶσης μέσα στὴν ἀποθήκη τοῦ Β. Βαρουξάκη στὴν ἐποῖα ὑπάρχουν 100 χιλιάδες ὀκάδες κόκκαλα καὶ φλωμώνουν τὸ κόσμον δὲν ξέρεις, ὡς καθὼς καὶ στὴν ἀποθήκη τοῦ Α. Λογοθέτη ποῦ ὑπάρχουν ἄλλαις τόσαις χιλιάδες ὀκάδες. Ἀπ' αὐταῖς τῆς ἀπο-

θήκης, μποῦφε, θὰ βγῆ ὄχι χολέρα ἀλλὰ π. νο. λ. νὰ σὲ θεράσει.

Οὕτω Τουρνάκη κουτὸ Λεμπρέντη.

Οἱ δύο ἀρχιμανδάρηνοι τῆς Ἑλλάδος.

Τὸ καλλέτερο ἄλογο τὸ ἵπποδρόμου τοῦ Ντέρσεν.

Γνησία Δαμιλῆς τοῦ Χάνη.

προνομιούχου προμηθευτοῦ τῶν κυβ. ρνήσεων Αὐστρίας, Ρωσίας, Ἑλβετίας, Ρουμανίας, Σερβίας κλπ. Πωλεῖται ἐν Ἀθήναις εἰς τὸ φαρμακεῖον τοῦ κ. Β. Ἀραβαντινοῦ. Ἐν Βόλῳ εἰς τὸ φαρμακεῖον Ζαφ. Α. Σφόρα. Ἐν Παισαϊεῖ εἰς τὸ φαρμακεῖον

Διὰ πᾶσαν περαιτέρω πληροφορίαν ἀπευθυντέον εἰς τὸν ἐν Ἀθήναις κ. Π. Κ. Παπαδάκη γενικὸν ἀντιπρόσωπον τοῦ κ. Χάνη, διὰ τε τὴν Ἑλλάδα καὶ τὴν Τουρκίαν.

Τὸ ἀντικρὸ τῆς Χρυσοπηλαωτίσης Λομποπωλείου τοῦ κ. Ἐπαμεινώνδα Σταυροπούλου, μετεφέρθη ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Νικίου, παραπλευρῶς τοῦ Παντοπωλείου πρώην Πυρρῆ, ἤδη Ἀνδρίου Πατοπούλου καὶ ὕπισθεν τοῦ ἐμποροπραπτικοῦ καταστήματος τῶν ἀδελφῶν Μορίτην.